

A 2005-2006-os tanév rövid krónikája

A tanév szeptember 1-én kezdődött. A 26 osztályba 823 tanuló iratkozott be. Visszatért Nagyszokolyainé Lőrincz Bea német szakos kolléganőnk, érkezett Árki Tamás matematika-informatika szakos kollégánk, és szerződést kötöttünk Sinkó Gáborral, aki a rendszergazdai teendőket látja el. Összesen a kollégiumi tanárokkal együtt 67-en próbáltuk felkészíteni tanítványainkat az előttük álló feladatokra.

Időrendi sorrendben az év legfontosabb eseményei közé tartozott:

Októberben a Diákönkormányzat 15 éves jubileumát ünnepelte, ahol felavattuk az erre az alkalomra készített zászlót, ebben a hónapban tanulóink Ingolstadtban és Würzburgban diákcsere kapcsolat keretében ismerkedhettek meg német vendéglátóikkal.

Novemberben a Nyitott Kapuk napjain mutattuk be iskolánkat leendő tanítványainknak.

Decemberben szokás szerint a volt révais diákjaink beszélgettek jelenlegi tanítványainkkal a Miklós Napi ünnepségen, ekkor köszöntöttük nyugdíjas kollégáinkat is. Színjátszóink a JER fesztivállal búcsúztatták a 2005-ös évet.

Januárban elkezdődtek a középiskolai felvételek, lezártuk az első félévet, folytatódtak a Győri Filharmonikusok koncertjei, amelyeken alkalmanként több mint 500 révais vett részt. Több turnusban siettek tanári felügyelettel tanulóink Ausztriában. Februárban tájékoztattuk a szülőket a félévi eredményekről, szalagavató bálon tűzték ki a végzős osztályok osztályfőnökei a szalagokat, a diákparlamenten tanulóink fejthették ki véleményüket lehetőségeikről, igényeikről.

Márciusban jöttek vissza német vendégeink, fogadáson köszöntük meg támogatóinknak a nekünk nyújtott segítséget. „Iskola a város szívében” elnevezésű rendezvényünk sikeresen kezdődött. Ezzel a programmal évente kétszer szeretnénk iskolánkba csábítani volt tanítványainkat, lehetőséget adva bepillantani a Révai mai életébe, és emlékező beszélgetésen felidézni a múlt éveket. Első alkalommal Federmayer István tanár úr latin mondásokkal kapcsolatos előadását, dr Rechnitzer János Győr helyzetét elemző gondolatait, és iskolánk énekegyüttesét hallhatták a résztvevők, mintegy százan. Csermely Péter előadásával vette kezdetét a négy részből álló Diákkadémiai sorozat.

Áprilisban a jó hangulatú diáknap és a tavaszi szünet adott alkalmat a pihenésre. Diákjaink Erdélyben jártak.

Májusban elballagtak az érettségizők, és megkezdődtek az írásbeli vizsgák. Tanári karunk dr Juhász Attila vezetésével Sárkányhajó versenyen bizonyította sokoldalúságát, és vállalkozó kedvét. Újabb csoport járt Erdélyben.

Júniusban lezártuk az évet, befejeződtek az érettségik, beiratkoztak új diákjaink. Az igazgató választáson Horváth Péter kapott újra öt éves kinevezést. Az Arany János Programban résztvevő tanulóink Angliába utaztak tanulmányi kirándulásra.

Ezután nézzük át a tanévet az eredmények tükrében. A tanulmányi átlag 4,62 lett, végzőseink érettségi átlaga 4,83, ami kiváló teljesítmény. Ennek is köszönhető, hogy a 176 érettségizett közül 170-en folytatják felsőfokú oktatási intézményben pályafutásukat. Az iskola tanulói 644 nyelvizsgát tettek le, ami a diákok 78,5%-a. A végzősöknél ugyanez a mutató 166%.

Az Országos Tanulmányi Versenyeken ezúttal is szépen szerepeltünk. Horváth Dávid (felkészítő: Kovácsné Szabó Éva) németből, Mandl Attila (Váradiné Marczali Piroska) biológiából, Antali Máté (dr. Somogyi Sándor) fizikából ért el 2. helyezést. Máté matematikából 5. (Horváth Péter, Csete Lajos), Attila kémiából 6. (Sárvári István), míg Doffkay Zsolt biológiából 7.

(Kovácsné Kiss Gabriella) lett.

Kollégáink közül Kovácsné Szabó Éva OKTV felkészítői díjat, Csete Lajos és Horváth Péter a matematika oktatásáért díjat vehetett át. Főtanácsosi címet kapott Szíjártó Miklósné, tanácsosít Tar Marianna.

Összességében komoly munka folyt ebben a tanévben is intézményünkben, és ennek szerencsére szép eredményei lettek.

Horváth Péter

igazgató

Egy morzsát is meg lehet felezní

A Révai Miklós Gimnázium Barátainak Köre nevében fordulok segítségért minden itt végzett és most ide járó diákhoz!

Egyesületünk nonprofit szervezet, a vezetőség tagjai társadalmi munkában látják el most és a későbbiekben is a feladataikat. Elsődleges célunk az itt tanuló diákok segítése.

A fogyasztói társadalom egyre nagyobb gazdasági ollót nyit a gyermekeiket ide írató szülők számára. Az országos tanulmányi versenyeken, a felvételi eredmények évek óta igazolják az iskola oktatóinak jó munkáját és a fiatalok erre való fogadó készségét.

Az általunk adható tanulmányi ösztöndíjak mértékét több éve nem tudtuk emelni. Az Egyesületi tagdíj emelését nem tartjuk hatékony eszköznek, szeretnénk inkább a tagok, a velünk szimpatizálók számát növelni a támogatásra rászoruló tehetséges fiatalok még jobb segítése érdekében. Ezért indítottuk el a Révai címert ábrázoló matricát (üvegfelületre is gondolva kívülről és belülről is felragasztható változattal), melyet adományozás esetén, annak elismeréseként viszonzunk támogatóinknak.

További lehetőségeket látunk abban, hogy minden jelenlegi és volt Révais hozzon magával legalább még egy fizető tagot, ebben a nemes versenyben számítunk a ma ide járó diákokra is. Szeretnénk egyéni és osztályversenyt rendezni arra vonatkozóan, hogy ki tud több tagot toborozni. A korábban, 10-20-30-40 éves végzett osztályokat – az érettségi találkozókat szervező fő embereket – arra kérjük (feltételezve, hogy legalább közepes egzisztenciális körülményeket teremtettek maguknak), hogy minél több egyéni tagot toborozzanak, vagy egy csekken összefogva anyagi támogatást nyújtsanak, vagy egy díj kiadáshoz szükséges összeggel (kamatok rendszeres kiosztási lehetőségével) segítsék a munkánkat, pontosabban az itt tanuló rászoruló fiatalokat.

A következő évben, 2007-ben lesz Révai Miklós halálának 200 éves évfordulója. Azt gondolom, hogy a munkásságáról alkalomhoz illően kell megemlékezni. Példájaként a követésével akkor tudunk méltó utódai lenni, ha napi alkotómunkánkon kívül az áldozat-készségben, a szolidaritás vállalásban is követni tudjuk.

Egy ember akkor tud erkölcsileg a környezetére fölé nőni, ha észre veszi és tenni is tud a bajba jutó társai érdekében, nincs olyan morzsa, amit ne lehetne elfelezni.

A legjobb tagtoborzók részére tárgyi jutalmak felajánlását is várjuk. Remélve, hogy a felajánlók – mint szülők – tudják azt is, hogy napjaink fiataljai részére a mai technikák közül mi lehet vonzó. Ezzel a célunk az, hogy a cégek az általuk gyártott, vagy forgalmazott termékeket ajánlják fel közvetlen anyagi támogatás helyett.

Szívesen veszünk további ötleteket, igényeket is, ami az Egyesület anyagi erősödéséhez, ezáltal a diákok nagyobb anyagi támogatásához vezet. Révais logókat tartalmazó emléktárgyak, nyakkendő, névjegytartó, mappa, stb. legyártásával az iskola népszerűsítését és az adakozók felé történő viszonzást gondoljuk kifejezni. Az iskola vezetése egy vállalkozóval a korábban végzetek tablóját és névsorát tervezte megjelentetni könyv formájában, mely megvásárolható lesz, s remélhetően sokaknak örömet okoz.

A következő évre minden Révaisnak és szimpatizánsnak békés boldog új esztendőt, a létszámnövekedésben való öröm megérezését kívánom.

Mi, a vezetőség nem az utolsó morzsát kérjük, hanem annak a szellemiségét, hogy az itt felnövő fiatalok támogatást érezzenek, amikor arra ténylegesen szükségük van.

Szabó György

elnök

Meghívó

a Révai Baráti Kör 2006. december 2-án, szombaton tartandó közgyűlésére.

Az összejövetelt délelőtt 11.30 órakor a 108-as teremben tartjuk.

Napirend:

1. Beszámoló az RBK éves tevékenységéről (titkár, gazdasági vezető)
2. Előterjesztés a Révai-díj adományozási rendjének változásáról
3. Hozzászólások
4. Szavazás a beszámoló elfogadásáról és a Révai-díjról

Amennyiben 11.30-kor a közgyűlés nem határozatképes, akkor ismételt közgyűlést hívunk össze 11.45-re azonos napirendi pontokkal. Megértésüket előre is köszönjük.

Számlaszámunk megváltozott. Ezentúl a tagdíjakat ide várjuk!

Volksbank 14100275-86264449-01000002

Az adó 1%t a 18527232-1-08 adószámon juttathatják el a Baráti Körnek

2006. november 15.

Az RBK vezetősége

Titkári és gazdasági beszámoló

Kedves Tagtársaim!

Az idei évet kerek 250 nyilvántartott taggal zártuk. Tagdíjat közülük 173 öregdiáktól kaptunk. Itt hívnám fel a figyelmet arra, hogy aki 3 egymást követő évben megfelelkezik önként vállalt tagságáról, automatikusan tagságának megszűnését is jelenti.

Köszönet jár azonban mindazoknak, akik lehetőségeik szerint támogatásukkal hozzájárultak a jelenleg nálunk tanuló diákok jutalmazásához, elismeréséhez, ösztöndíjaihoz. Kérem, maradjanak továbbra is Baráti Körünk lelkes tagjai.

100 000 Ft Dr.Huszthy Zoltán

25 000 Ft Élő Rudolf, 4.E/1960

20 000 Ft Boruzsné Sáfrán Piroska

12 880 Ft Csilag János

10 000 Ft Dr.Balika Katalin, Dr.Balogh György, Dr.Bánóczy Sándor, Dr.Baráth Tibor, Baross Gábor, Dr.Fehér János, Istántuly Dezső, Dr.Jankovits László, Máthé Csaba, Nagy Iván, Dr.Németh Tamás, Dr.Somlai Beáta, Dr.Surányi Jenő, Dr.Szabó Ernő, Szabó Zoltán és Prettenhoffer Mónika, Szakács Erik és Szabó Anikó, Dr.Totik Vilmos, Törzsök Ferenc, Varga Zoltán

7 500 Ft Szabó György

7 000 Ft Mester József

6 000 Ft Majorné Köberl Judit, Dr.Muzsai Ildikó és Muzsai Andrea,

5 000 Ft Böcskei Zsolt, Czákó Sándor, Cserhalmi Győző, Fazekas Imre, Fehér Gáborné, Dr.Fél Pál, Dr.Kerekes István, Máj Lóránt, Dr.Molnár Emil, Nagy Zsolt, Dr.Olgyay László, Papp János, Szeidl Imre, Vaszari György, Wappel Mónika, Dr.Zalán János

4 000 Ft Bönyi Mihály, Hegedűs Iván György, Dr.Körös Erzsébet, Mészáros Éva

3 500 Ft Dr.Gotwald László

3 000 Ft Csáfördy Ferenc, Dr.Dudits Dénes, Dr.Erdély Miklós, Dr.Fehér Katalin, Gazdag Ferenc, H. Szováti Miklósné, Kálmán Istvánné, Kovács Éva, Köberl Sándor, Kömley Kornél, Mudráné Dr.Láng Erzsébet, Németh Ildikó, Németh László, Némethné Varjasi Ildikó, Pathy Lívía Mária, Tóth Dezső, Z. Szabó Csaba

2 500 Ft Bottlik László, Dr.Gunyhó Imre, Króneisz Flóriánné, Dr.Kuroli Enikő, Létray Zoltán, Radó Emília, Dr.Szebik Imre

2 000 Ft és alatta 100 fő

Összesen: 719 380 Ft

Egyenleg 2005.10.01.-én 834 837

Bevételek 2005.10.01-től 2006.09.30-ig:

- Tagdíjak és adományok 719 380
- SZJA 1 %-ából befolyt összeg 132 206
- Látra szóló betét kamatai 742
- KHB Kincstárjegy és számla megszüntetésből 526 000
- OTP Optima Alap kamata 15 392

Összes bevétel: 2006.09.30-án : 1 393 720

Kiadások 2005.10.01-től 2006.09.30-ig :

- Révai-, Ullmann-, Öregdiák-díj (11 fő végzős diák) 230 000
- Révai- és Huszty-ösztöndíj (6 fő diák) 300 000
- Kiváló tanulók könyv jutalma 150 659
- Könyvtár bővítés támogatása 150 066
- Számlavezetés, pénzforgalmi jutalék , OTP postaköltség 37 424
- Postai közreműködési díj OTP-nek 14 796
- Posta költség (Iránytű küldés , levelek) 25 026
- Iránytű sokszorosítás 3 200
- Irodaszer, táska , nyomtatvány 4 235
- Közjegyzői díj 2 800
- Hirdetés, matrica 28 980
- Könyvelési díj 40 000

Összes kiadás 2006.09.30-án : 987 186

Pénzkészlet 2006.09.30-án: 1 241 371

Részletezés:

- OTP számla egyenlege K&H összevonás után 681 744
- Házi pénztár egyenleg 3 975
- OTP Optima Nyílt végű Ért. Alap.2006.09.29. 555 652

Összesen: 1 241 371

A Révai-díj legújabb kitüntetettjei

Az idei év Révai díjasainak egyike, Szíj Zoltán, a Révai gimnázium egykori diákja. A vele készült interjú során érthetően először azzal a kéréssel fordultunk hozzá, szóljon röviden az életéről kiemelve annak néhány jelentős állomását.

„1952-ben érettségiztem kitüntetéssel, az akkor még 8 osztályos Révai Miklós Gimnáziumban, amely egyúttal azt is jelentette, hogy nem kellett egyetemi felvételit tennem. Így kezdhettem meg tanulmányaimat 1952 őszén, Miskolcon, az akkori Rákosi Mátyás Nehézipari Műszaki Egyetem kohómérnöki karán. Tanulmányaimat azonban nem fejezhettem be, mivel 1955-ben eltávolítottak az egyetemről, mert az orosz államvizsga után, elégettük az orosz nyelvkönyveinket. Egy évig segédmunkásként dolgoztam a győri vasgyárban, de mivel 1956-ban rehabilitáltak, ősszel folytathattam egyetemi tanulmányaimat. Az 1956-os forradalom idején az egyetemi diákszövetség alelnökévé választottak, amiért 1957-ben letartóztattak, elítéltek, és a börtönből 1958 szeptemberében szabadultam. Néhány évig, öntödei munkásként dolgoztam a Rába MVG.-ben, majd 1962-es amnesztia következtében folytathattam az egyetemet, és 1966-ban megszereztem kohómérnöki diplomámat levelező tagozaton.

Diplomám megszerzése után, fejlesztőmérnökként illetve különböző vezető posztokon dolgoztam, a győri vasgyárban, és eközben 1975-ben sikeresen védtem meg, gazdaság mérnöki diplomámat. Az 1970-es évek közepétől a tanári pályán működtem, részben a Dunaújvárosi Főiskolán, részben a Jedlik Ányos Gépipari Technikumban. Aktív pályámat 1995-ben fejeztem be, mint Győr MJV városigazgatója.”

Azt kérjük, hogy tanulmányai, ill. szakmai munkája ismertetése után, emeljen ki néhány dolgot közéleti tevékenységéből is.

„A közéletbe már egyetemistaként is bekapcsolódtam, majd ezt folytattam elsősorban szakmai egyesületekben tevékenykedve, a későbbi évtizedekben is. 1990-től pedig 12 éven át önkormányzati képviselőként dolgoztam. Ez irányú munkámból fontosnak tartom kiemelni, a Győr város idegenforgalmának fejlesztéséért, ezen belül a termálprogram sikeréért kifejtett tevékenységemet, másrészt úgy érzem eredményesen dolgoztam az Európai Unióhoz való csatlakozásunk győri vonatkozású feladatainak megoldásáért. Szakmai és közéleti munkám elismeréséért számos kitüntetésben részesültem, amelyek között legutóbb a 1956-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulóján Miskolci Egyetem jubileumi emlékérmét kaptam meg.

Különböző híradásokból is értesültünk róla, hogy Ön kiemelkedő szerepet vállal létrejötte óta a Jedlik Ányos Alapítvány céljainak megvalósításában, és anyagi lehetőségeinek gyarapításában. Milyen szándék vezette Önöket, hogy közel 3 millió forint értékben kapott támogatást német és angol nyelvkönyvek vásárlásához a Révai gimnázium és a Jedlik szakközép iskola?

„Már az alapítvány létrehozásakor 1990-ben az informatika oktatás előmozdításával összefüggésben fontosnak tartottuk a nyelvtanulás segítségét is. A könyvtárfejlesztés támogatásával ahhoz kívánunk hozzájárulni, hogy a könyveken keresztül fejlesszék ismereteiket, helyesen tudják megfogalmazni gondolataikat, képzettségüket, kommunikációs képességeiket, az önálló ismeretszerzéssel fejleszthetik kreativitásukat. Az innovatív képességek révén könnyebben boldogulhatnak a munkaerő piacon. Hogy miért éppen a Révai adott helyet a könyveknek? Oda vittük, ahol ezt szívesen fogadják, és ahol úgy érezzük, hogy ennek haszna lesz.”

Mi a véleménye, miért éppen Önre esett a választás a Révai-díj odaítélésekor?

Úgy gondolom, hogy ezt a kérdést az igazgató úrnak kellene feltennetek, mindenestre meglepetéssel értesültem róla. Díjat kapni egyébként jó, mert aki adja az valószínű meg akar köszönni valamit, amit a Révai javára tettem.

A Révai-díj másik kitüntetettje Miklósy Attila, szintén Révais diák volt.

Milyen emlékeket őriz egykori révais diákéveiről?

Én 1970-ben érettségiztem, matematika-fizika tagozatos osztályban. Nagyon szerettem révais diák lenni, és büszke vagyok rá hogy itt tanulhattam.

Egyébként az a tapasztalatom hogy kevés olyan volt révais diákkal találkozok az ember, aki nem így érez. Sajnos ma már senki nem tanít aktívan azok közül, akik egykori tanáraink voltak.

Hol folytatta tovább a tanulmányait?

Még közvetlen az érettségi előtt sem volt konkrét elképzelésem a pályaválasztást illetően. Megfordult a fejemben hogy a tanári pályát választom, de végül is a műszaki mellett döntöttem, és ennek megfelelően végeztem a Budapesti Műszaki Egyetem közlekedés építőmérnöki szakán.

Hogyan alakult életpályája az egyetem befejezése után?

Mérnöki pályám első éveiben kivitelezőként az útépítésben tevékenykedtem, de egyre inkább rájöttem, hogy nekem nem igazán a gyakorlati kivitelezésben van a helyem, hanem inkább az alkotó tevékenységben, a tervezésben. 1978-tól 1991-ig útépítés tervezésben dolgoztam, az Északdunántúli Tervezővállalatnál egészen a megszűnéséig.

Negyedmagammal ekkor alapítottunk egy tervező kft-t, amelyben érdekes módon hárman révaista diákok voltunk.

Napjainkban milyen kapcsolatban áll egykori iskolájával?

Személyes baráti kapcsolatokat ápolok azáltal, hogy együtt focizok az iskola tanáiraival, és esetenként részt veszek a Révai Baráti Köre összejövetelein is.

Az utóbbi években kapcsolatom tervezői munkám révén is fennállott az iskolával. A tervezőirodánk vállalta az iskola homlokzata felújításának, valamint ablakcsere és az elektronikai hálózatának felújítására vonatkozó tervek elkészítését. Segítettünk továbbá a kivitelezők kiválasztásában is annak érdekében, hogy e rendelkezésre álló pénzből a lehető legtöbbet lehessen kihozni.

A Révai-díjat minek az elismeréseként kapta? Mi erről a véleménye?

Az előbb említett munkák megvalósításában kétség kívül nekem kellett többet vállalni Németh Gyula kollégánk betegsége folytán, de szeretném hangsúlyozni, hogy ez a díj igazában nem csak engem illet, hanem kollégáimat is, mert nélkülük nem ment volna a dolog. A díj odaítélése meglepett, de nagyon örülök neki és őszintén köszönöm.

A harmadik Révai-díjat is a Révai volt diákja, Dombiné Székely Katalin kapta, aki iskolánk tanára.

Meséljen nekünk néhány szót az életútjáról!

1982-ben orosz-német tagozatos osztályban érettségiztem. Bátran kijelenthetem, életem legboldogabb évei voltak ezek, én jobban szerettem gimnazistának lenni, mint főiskolásnak. A szegedi akkor még Juhász Gyula Tanítóképző Főiskolára mentem orosz-testnevelés szakra. Miután megszűnt az orosz, mint nyelv a közéletben, angolul kezdtem tanulni, és letettem az angol tanári vizsgát. Megszűnéséig a Balázs Béla Általános Iskolában tanítottam testnevelést és úszást is. 2000-ben jöttem vissza a Révaiba, és nyugodtan mondhatjuk, nagyon szeretek itt tanítani.

Milyen kapcsolatban áll a Révai Baráti Körével?

Mikor idejöttem Takács Laci bácsi volt a Barátikör titkára. Úgy gondolom nagyon szeretett diákként és kollégaként is. Rengeteg dolgot köszönhetek neki. Halála után én örököltem a tisztséget, melynek feladatait már 6 éve én látom el.

Miért kapta meg a díjat és mit érzett ekkor (Ha lehetünk ilyen naívak)?

A díjat konkrétan a titkári munkámért kaptam. Nagyon meglepett, mivel csak az összejevetelen tudtam meg, hogy én is a díjazottak közt vagyok.

Mondhatni összefogtak a hátam mögött. Azt furcsáltam a legjobban, hogy ilyen rövid idő után köszönik meg mindazt, amit eddig tettem. Gondoltam majd 10 év múlva.... Talán... De mindenesetre nagyon örülök neki.

Gondi Anilla és Dobos Csilla 10.B

Iskola a város szívében

Eddig két alkalommal rendeztünk „Iskola a város szívében” címmel találkozót az itt végzett öregdiákoknak. Szeretnénk, ha ez hagyománnyá válna. Következő rendezvényünk a tavasszal várható. Küldöm a meghívókat postán, vagy e-mailen. Továbbra is gyűjtöm a mail címeket, hogy időt, papírt és pénzt takaríthassunk meg. Remélem ismét találkozunk majd!

Dombiné Székely Katalin

titkár, [dszkati\(at\)revai.hu](mailto:dszkati(at)revai.hu)

RBK OnLine - revai.hu

Örömmel jelezzük, hogy a megújult és folyamatosan fejlesztett iskolai honlapon www.revai.hu a Révai Baráti Kör is helyet kapott. Ott mindenki elolvashatja Alapszabályunkat, a közelmúltban megjelent Iránytűket, de lehetősége van tagjaink közé jelentkezni is. A honlap Aktuális rovatában jelezni fogjuk az általunk szervezett programokat, megjelentetjük felhívásainkat, kéréseinket.

A Baráti Kör vezetősége

RÉVAI HALÁLÁNAK 200. ÉVFORDULÓJÁRA

Iskolánk névadója, Révai Miklós 1807. április 1-én hunyt el Pesten. Április 3-án temették el a már megszűnt külső Váci úti temetőben. A sírkert múlt századi felszámolásakor földi maradványait nem vitték át a Kerepesi úti temetőkerthez, így sírjára még e neves évfordulón sem tudunk koszorút helyezni. Ahogyan életében sem ismerték el (a pesti egyetem magyartanáráként nyomorúságos körülmények között halt meg), úgy halála után is csak beszédekkel méltatták érdemeit; annyira sem értékelték, hogy sírját megőrizték.

Virág helyett e néhány sorral idézem fel érdemeit képzelet szülte sírjánál.

Amikor Simon Miklós „kir. igazgató” a tantestület nevében 1921-ben azzal a kéréssel fordult a kultuszminiszterhez, hogy engedélyezze iskolánknak, hogy Révai Miklós nevét vegye fel, nála találobb személyre nem is lelhetett volna. Révai ugyanis univerzális műveltségű ember volt, mind a természettudományokban, mind a humán tárgyakban egyaránt átlagon felüli tájékozottsággal rendelkezett. Emellett az elemi iskolától az akadémián át az egyetemig főfoglalkozású pedagógusként sokfélét tanított. Az utókor elsősorban nyelvünk bűvárat tiszteli benne (Antiquitates, Elaboratio Grammatica Hungarica, 1803., egyetemi előadásai), de a nyelvújítás előtti magyarnyelvű líra úttörője is volt (R. M. elegyes versei 1787.). A latin alkalmi versekben is maradandót alkotott (Latina, 1792., Carmina Quaedam, 1801.). A Magyar Költeményes Gyűjtemény (1786 - 1789) köteteivel és a Magyar Tudományos Akadémia tervének kétszeri kidolgozásával (Propositio 1784, Planum, 1790.) az irodalom- és tudományszervezés terén is jelentőset alkotott. Ezért nevezte méltán Toldi Ferenc a század 80-as éveit „Révai évtizedének” Már papnövendék korában is tanított a piaristák gimnáziumaiban Tatán, Veszprémben, sőt, a nagyváradi Akadémia filozófiatanára is volt. De szívünkhöz az áll legközelebb, hogy Győrött megszervezte iskolánk elődjét, a Rajztanodát (1787), s ebben inasokat, segédeket, gimnazistákat tanított rajzra nyolc esztendeig (1795). A geometriában is jártas volt: izgatta, foglalkoztatta a szögek harma-dolásának ókorban is tárgyalt problémája (Angulorum rectaeque lineae trisectio... 1797.).

Tanári munkájának jellemzésére idézem fiatalkori versét. Ezt már Veszprémben írta a Tatán megismert és tanított növendékéhez.

A tatai élményekre emlékezve átsüt e sorokon a tanítványa iránt érzett szeretet, nevelői véna.

Amikor halálának 200-ik évfordulójára emlékezik az ország, mi, révaisok közelebb érezhetjük magunkhoz Révait.

Az utókor nevében köszönjük Neked, amit a magyarságért, a magyar művelődésért és a magyar ifjúság érdekében tettél!

Federmayer István

A SZÉPREMÉNYŰ IFJÚ RAPF KÁROLYNAK

Karcsim, még a minap szorgalmas, kis nebulóm, te,
S annyi diákom közt legderekabb tanulóm!
Téged látlak-e itt? A te csókodat érzem e kézen?
Mit fogsz mondani most? S szólani hogy fogok én?
Mondd csak, a szép Tata jó vize és márványköve szomszéd
Falvakból most is vonzza az embereket?
Elkészült-e a konviktus? Még épül a templom,
Ott a piactéren? Állnak-e már falai?
Hát a cseréptányérok, bögrék és fazekaknak
Vásárán nyüzsg-e most is a tarka tömeg?
Szólj a virányos völgyről és a kies ligetekről,
Hol nekem elbújnom annyira nagyszerű volt!
És a patak, mely orvosa volt az akkori búmnak,
Tiszta vizével most is cseverész, kanyarog?
Most jut eszembe, amit teneked legelőször akartam
Mondani, közlendőm lényege, magva pedig:
Karcsi, tanultad, ezért tudsz játszani áoni lanton,
S római lejtésre írni latin sorokat.
Rajta tehát, és szóljon az ének az ifjai ajkon,
Most ezzel bizonyítsd, hogy te szeretsz igazán.